

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Urto/9/2018
Identifikačné číslo spisu:	7018200877
Dátum vydania rozhodnutia:	22.01.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Pavol Farkaš
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:7018200877.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Farkaša a sudcov JUDr. Dany Wänkeovej a JUDr. Patrika Příbelského, PhD., v konaní o uznanie a výkon cudzieho rozhodnutia vo veci odsúdeného H. I., občana Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dňa 22. januára 2019 v Bratislave, o odvolaní odsúdeného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo 7. novembra 2018, sp. zn. 4Ntc/19/2018, takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4, veta druhá Tr. por. odvolanie H. I. s a z a m i e t a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach (ďalej tiež „krajský súd“) rozsudkom zo 7. novembra 2018, sp. zn. 4Ntc/19/2018 podľa § 15 ods. 1, § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov, uznal vo výroku o vine, vo výroku o treste odňatia slobody a rozhodol o vykonaní rozsudku Okresného súdu v Písku, sp. zn. 2T/113/2016 z 13. decembra 2016, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Českých Budějoviach, sp. zn. 14 To/37/2017 z 29. marca 2017, ktorými bol H. I. uznaný za vinného zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 146 ods. 1, v štádiu pokusu podľa § 21 ods. 1 Trestného zákonníka Českej republiky (ďalej len ČR), zločinu ťažkej ujmy na zdraví podľa § 145 ods. 1, v štádiu pokusu podľa § 21 ods. 1 Trestného zákonníka ČR, prečinu výtržníctva podľa § 358 ods. 1 Trestného zákonníka ČR a prečinu nedovoleného ozbrojovania podľa § 279 ods. 1 Trestného zákonníka ČR. Trestnej činnosti sa dopustil na tom skutkovom základe, že :

1. dňa 26.06.2016 okolo 03:30 hodín v nočnom klube X. W. I. v X. čp. XX v C. v priestore pred barovým pultom v čase jeho prevádzky za prítomnosti tam prítomných hostí a obsluhy klubu najskôr uderel rukou do tváre C. H., nar. XX.XX.XXXX a potom, čo sa C. H. zastali pri barovom pulte stojaci C. I., nar. XX.XX.XXXX a C. R., nar. XX.XX.XXXX, tak nožom s dĺžkou čepele cca 15 cm v úmysle ublížiť mu na zdraví bodol C. I. do oblasti okraja ľavej bedrovej kosti, čím mu spôsobil bodnorenú ranu na ľavom boku vzadu, kedy bodný kanál smeroval k lopate bedrovej kosti smerom dolu, pričom pri tomto bodnutí mohlo dôjsť po preniknutí noža cez kožu a podkožie k zasiahnutiu sedacieho svalstva, teda zranenie pri ktorom by bol poškodený C. I. minimálne po dobu 1 týždňa obmedzený v obvyklom

spôsobe života a následne v úmysle ublížiť mu na zdraví bodol tým istým nožom C. R. do oblasti ľavého podbruška, čím mu spôsobil bodnorenú ranu ľavého podbruška, pričom bodný kanál smeroval dolu a končil nad povázkou (fascií) brušného svalstva, pričom pri tomto bodnutí mohlo dôjsť k preniknutiu čepele noža do dutiny brušnej, a pritom by mohlo dôjsť k poškodeniu brušnej steny ako dôležitého orgánu a tohoto jednania sa dopustil, hoci bol dňa 27.03.2013 rozsudkom Krajského súdu v Českých Budějoviciach sp. zn. 14 To 52/2013, odsúdený mimo iného za prečin výtržníctva podľa § 358 odst. 1 Trestného zákona ČR k súhrnnému nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 20 mesiacov

2. od presne nezistenej doby, najmenej od mesiaca júna 2006 vlastnil bez povolenia krátku strelnú zbraň značky CZ 75 Standard IPCS, výrobné číslo XXXX, ktorú následne po prepustení z výkonu trestu v presne nezistenej dobe od 07.05.2016 do 05:25 hodín dňa 26.06.2016 prechovával v plastovom kufríku s celkom 86 ks nábojov, ráže 40 S a W v obývacej izbe v byte domu čp. XXX v T. ulici v C., kde v tej dobe býval.

Za uvedené skutky bol občanovi Slovenskej republiky H. I., nar. XX.XX.XXXX (ďalej tiež „odsúdený“) uložený úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní päť (5) rokov - 1825 dní. Podľa § 517 ods. 2 Tr. por. a § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. odsúdený H. I. bude vo výkone trestu odňatia slobody pokračovať bez jeho premeny v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie odsúdený H. I.. Odvolanie odsúdený podal proti „výške trestu“ a dožadoval sa opätovného preskúmania spisu, zohľadnenia ním uvádzaných skutkových okolností, preskúmania výpovedí poškodeného C. I. a C. H. a na ich podklade sa dožadoval uloženia miernejšieho trestu uznávajúcim súdom. Zároveň odsúdený žiadal o odklad výkonu trestu, pretože vo výkone trestu odňatia slobody bol priradený do Věznice Všehrdy s miernejším režimom a začal študovať odbor Stravovanie - Kuchár.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a nezistiac pochybenie krajského súdu pri aplikácii zákonných ustanovení zistil, že odvolanie odsúdeného nie je dôvodné.

Krajský súd pri uznaní predmetného rozsudku Okresného súdu v Písku z 13. decembra 2016, sp. zn. 2T 113/2016, v spojení s čiastočne pozmeňujúcim rozsudkom Krajského súdu v Českých Budějoviciach z 29. marca 2017, sp. zn. 14To 37/2017 postupoval v súlade so zákonom č. 549/2011 Z. z., ktorý upravuje podmienky uznávania a výkon rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a ktorá preberá zásady vyjadrené v rámcovom rozhodnutí Rady Európy č. 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní vzájomného uznávania rozsudkov v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody, alebo iné opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, na účely ich výkonu v Európskej únii.

Z porovnania predloženého osvedčenia s uznávanými rozsudkami štátu pôvodu je zrejmé, že tieto si navzájom obsahovo zodpovedajú a osvedčenie je úplné. Z obsahu osvedčenia zároveň vyplýva, že odsúdený sa osobne zúčastnil konania, ktoré viedlo k vydaniu uznávaných rozhodnutí a dĺžka výkonu trestnej sankcie, ktorá má byť vykonaná, nie je kratšia ako šesť mesiacov a nezahŕňa opatrenia týkajúce sa psychiatrickej alebo zdravotnej starostlivosti alebo iné opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, ktoré nemožno vzhľadom na právny poriadok Slovenskej republiky alebo systém zdravotníctva vykonať. Trest, ktorý bol odsúdenému uložený je konečný a v krajine pôvodu uznávaného rozsudku odsúdenému nezostávajú už žiadne možnosti odvolania. Dovoľanie odsúdeného v jeho trestnej veci bolo odmietnuté a odsúdený sám požiadal o začatie konania o uznanie a výkon rozsudku na území Slovenskej republiky.

Podľa lustrácií v informačných systémoch Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a podľa odpisu z registra trestov, proti odsúdenému nebolo pre ten istý skutok resp. skutky rozhodnuté slovenským súdom. Odsúdený nie je osobou vyňatou z pôsobnosti orgánov činných v trestnom konaní (§ 8 Tr. por.), odsúdený nie je z dôvodu veku trestne nezodpovedný, je občanom Slovenskej republiky, ktorý má

na jej území obvyklý pobyt resp. trvalý pobyt (§ 3 písm. g/ zákona č. 549/2011 Z. z.) v obci M. v okrese U..

Napokon treba poukázať na to, že v posudzovanej veci neprichádza do úvahy čiastočné uznanie a výkon rozsudku štátu pôvodu a skutky, ktorých sa toto rozhodnutie týka, sa nepovažujú podľa právneho poriadku Slovenskej republiky za spáchané v celom rozsahu ani čiastočne na území Slovenskej republiky.

Z uvedeného je zrejmé, že v preskúmvanej veci nie je daný žiaden dôvod odmietnutia uznania a výkonu rozsudku štátu pôvodu podľa § 16 ods. 1 písm. a/ až m/, ods. 2 zákona č. 549/2011 Z. z.

V konaní súdu prvého stupňa boli splnené zákonné podmienky rozhodnutia príslušného krajského súdu, ktorým je podľa § 12 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. Krajský súd v Košiciach s poukazom na ustanovenie § 4 ods. 1 písm. a/ zák. č. 549/2011 Z. z. - odsúdený je štátnym občanom Slovenskej republiky, s obvyklým pobytom v zmysle § 3 písm. g/ zák. č. 549/2011 Z. z. na území Slovenskej republiky (obec M., okres U.), po písomnom vyjadrení prokurátora (§ 15 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z.).

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 549/2011 Z. z., ak sa žiada o uznanie a výkon rozhodnutia pre trestný čin, za ktorý možno v štáte pôvodu uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej tri roky a ktorý je v osvedčení o vydaní rozhodnutia označený justičným orgánom štátu pôvodu priradeným k jednej alebo k viacerým kategóriám trestných činov uvedených v odseku 3, súd neskúma, či ide o trestný čin podľa právneho poriadku Slovenskej republiky. V osvedčení o vydaní rozhodnutia bol justičným orgánom štátu pôvodu označený trestný čin, ktorého sa dopustil odsúdený mimo územia Slovenskej republiky v kategórii: závažné ublíženie na zdraví (§ 4 ods. 3 písm. n/ zákona č. 549/2011 Z. z.) v prípade ktorých súd neskúma, či je aj trestný podľa právneho poriadku Slovenskej republiky.

Súhlas odsúdeného s výkonom trestu odňatia slobody na území Slovenskej republiky sa nevyžaduje, pretože so zreteľom na ustanovenie § 6 ods. 3 písm. a/ v spojitosti § 6 ods. 1 písm. a/ zák. č. 549/2011 Z. z. súhlas odsúdenej osoby sa nevyžaduje, ak sa rozsudok spolu s osvedčením postupuje členskému štátu, ktorého štátnu príslušnosť (Slovenská republika) má odsúdená osoba a má v tomto štáte obvyklý pobyt alebo na jeho území preukázateľné rodinné, sociálne alebo pracovné väzby, ktoré môžu prispieť k uľahčeniu jeho nápravy počas výkonu trestnej sankcie spojenej s odňatím slobody.

V súvislosti so zaradením odsúdeného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia (§ 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák.) a potrebou zabezpečenia nezhoršenia postavenia odsúdeného vyslovenou v rozhodnutí publikovanom ako R 122/2014, odvolací súd disponuje s informáciou, že v krajne pôvodu uznávaných rozsudkov, bol odsúdený pôvodne zaradený na výkon trestu do väznice s ostrahou v rámci štvorstupňovej kategorizácie väzníc (s dohľadom, s dozorom, s ostrahou a zvýšenou ostrahou). Pričom v súčasnosti v Českej republike sú po reforme 2 typy väzníc (s ostrahou a zvýšenou ostrahou) a väznice s ostrahou sa vnútorne členia na 3 typy oddelení s nízkym, stredným a vysokým stupňom zabezpečenia. Vzhľadom na pôvodné zaradenie odsúdeného v krajine pôvodu (väznica s ostrahou) a skutočnosť, že odsúdený bol v dobe pred 10 rokmi pred uznávanými skutkami vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin (rozsudok Okresného súdu Písek z 18. decembra 2012, sp. zn. 2T 97/2011), pokladá aj odvolací súd zaradenie odsúdeného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody v Slovenskej republike so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. za náležité a zákonné.

K odvolacím dôvodom odsúdeného domáhajúceho sa predovšetkým zníženia trestu uloženého právoplatnými rozsudkami iných štátov, odvolací súd dodáva, že v konaní o uznanie a výkon rozhodnutia uskutočňovaného podľa zákona č. 549/2011 Z. z., už nemožno napadnúť dôvody, pre ktoré bolo rozhodnutie vydané v inom členskom štáte (§ 15 ods. 5 zákona č. 549/2011 Z. z.), tak ako sa mylne domnieval odsúdený a v tomto konaní sa opätovne nepreskúma vecná správnosť uznávaného rozhodnutia. K jeho žiadosti o odklad uznania a výkonu trestu, odvolací súd dodáva, že zákonná úprava (zákon č. 549/2011 Z. z.) s možnosťou odkladu uznania nepočíta, naopak od uznávajúceho súdu súdov vyžaduje, aby vydal svoje rozhodnutie do 90 dní od doručenia osvedčenia a rozhodnutia (§ 15 ods. 2

zákona č. 549/2011 Z. z.). K otázke vhodnosti a účelnosti uznania a výkonu rozsudku vydaným v inom štáte na území Slovenskej republiky, odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že tento postup inicioval sám odsúdený z dôvodu, že na území Slovenskej republiky má rodinu, ktorá ho chce navštevovať a zároveň je väčšia pravdepodobnosť, že bude počas výkonu trestu zaradený do práce.

Keďže najvyšší súd nezistil žiadne dôvody pre odmietnutie uznania a výkonu rozsudku krajiny pôvodu, postupom podľa § 518 ods. 4 Tr. por. odvolanie odsúdeného zamietol, ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.